

# ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΦΩΚΑΝ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

## ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΑΛΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΦΙΡΚΑ ΑΝΗΡΤΗΘΗ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ Η ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

### Η ΚΡΗΤΗ ΕΟΡΤΑΖΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

**ΧΑΝΙΑ, 1 Δεκεμβρίου.** — Την 8 1/2 νυκτερινήν ώραν της γής ο στόλος εκ του «Αλέωρος» των «Σπετσών» κιν άντικεινεν τον «Πάνθηρα» και τον αντι-ορπιλικόν «Αφενδώνη» απέπλευσαν εκ του Φαληρικού βρμου, κατευθυνόμενοι προς τα Χανιά.

Ο Βασιλεύς, οι Πρίγκιπες, ο Πρωτοπουργός, ο Πρόεδρος της Βουλής και οι ύπατοις της Α. Μεγαλειότητος επέβησαν του «Αλέωρος» μετά του Ναυάρχου κ. Κουντουριώτη, το Προεδρείον της Βουλής επέβαινε των «Σπετσών» και οι αντιπρόσωποι του Τύπου αποβιβάστημεν επί του «Πάνθηρος».

Πλέομεν με ταχύτητα μέσην δεκαπενταράν μιλίων ημ ώρα άνωμένου του «Αλέωρος». Ο οργανός είναι ενισχυτός και η θέλωση τριμυμίδης.

Με το χάραγμα της αήτης προβάλλουν από την καλύπτραν έλαφρως πάχνης τα Κρητικά βουνά.

Την 1ην προινήν πλέομεν κατά τάξιν παραγωγής, προηγούμεν του «Αλέωρος» και άπομένον των «Σπετσών», του «Ιέρακος» του «Πάνθηρος» και της «Αφενδώνης». Μετ' όλίγα λεπτά ο στόλος στρέφει άμφοτερον του βρμου των Χανίων την 9ην δε άκριώς προμεσημβρινήν άγκυροβολούμεν εις άπόστασιν εκ του κυματοθραύστου του λιμενικού των Χανίων.

Ο «Αλέωρος» άγκυροβολεί έχων άριστερά τας «Σπέτσας» και άπαιθεν εις γραμμήν τα άντικειντικά και τα άντικειντικά.

Εις την παραλίαν διακρίνονται μάζαι πλήθους, καταλύοντες όλα τα ύψωματα.

Η πόλις εκ των πολεμικών είναι έφορτισμός και η γαλήνη είναι ώσαν να έρχεται μέχρι των χαλκόν έλληνικών κολυτρών.

Από του λόφου του ιστορικού Προφήτου «Ηλία οι κανονισμοί χαρτείζον τον Βασιλέα και την πολεμικήν ημείων του πλοίου, μωριόστομοι δε είναι αι ζητωκραυγαί του λαού ύπερ του Κωνσταντίνου του 12ου, του Πρωτοπουργού και της Έλευθερίας.

Την 9ην και 13' πολύκωπος λέρμος φέρε επί του «Αλέωρος» τον Γενικόν Διοικητήν της Κρήτης κ. Δουκάν Καντακάρη Ρούφον, όστις ύποβάλλει τα σχέδια του προς τον Βασιλέα και χαρτείζει τον Πρωτοπουργόν, τον Ναύαρχον και το Προεδρείον της Βουλής.

Ηη κανονισμοί από της έφρας και των πλοίων, χαρμόσυνοι κωδωνοκρουαί και ατελείωτοι άνευρημαί χαρτείζον επί ημίσειν όλην ώραν τον Στόλον και τον Βασιλέα.

#### Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ-ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΒΑΣΙΛΗΑ ΙΙ

**ΧΑΝΙΑ, 1 Δεκεμβρίου.** — Μετά πολυήμερον θύελλαν ο οργανός είναι ήλκωτο λαμπρός και η γλαυκή θαλάσση του Κρητικού πελάγους φέρεται γαληνία τας επάλξεις του Φιρκά και των κυματοθραύστην του λιμενός.

Η αποβίβα και ο Φιρκικός είναι μυρτοστόλιος ενθ' η Κωνσταντίνος κυριαρχεί πανταχού περιβάλλουσα τα Βυζαντινά σημεία και τούς οθωμανικούς δικαζόλους. Ολύμπιος η παραλία είναι κατεληγμένη από Κρήτας κάθε φύλου και ηλικίας, μεταξυ των οποίων διακρίνονται αι «Αδελφότητες» Αθηνών-Πειραιώς, πρό όρών τωνων κατελθούσαι εις την νήσον δια της «Μυκάλης» του Τζών.

Οι Μουσουλμάνοι μετέχουν του γενικού άνθουςασημύ ο δε θρησκευτικός άρχηγός των Μεχμέτ Σεματλή έδωκε προς τούς δημοσιογράφους τον εξής χαρτεισμόν δια των Βασιλέα:

«Μεγαλειότητα,

«Ενδομιά ο λαός της Κρήτης διά την έλευσιν της «Υμετέρας Μεγαλειότητος εις την νήσον μας. Δέν ύπάγει άμφιβολία, ότι έν δομ ύπάρχει Κυβέρνησις δικαία, πάντες οι έλληνοί της «Υμετέρας Μεγαλειότητος δε ώσαν Αδελφότητες άρρωσμένοι, καθώς και ο έν τη νήσφ ειδικόμενος Μουσουλμανικός πληθυσμός. «Υπό την «Υμετήν αλφειά της «Υμετέρας Μεγαλειότητος έλλκόμεν οι Μουσουλμάνοι της Κρήτης να περνον μετά των συμπατριωτών των έν άρμονία, και ότι και αυτή θα εντυγχάνουν μαζύ των.

«Εχόμενοι τοιούτο, πάντες μετ καρδία Σας λέγομεν τό Καλώς όρίσαστε ές όλην νυχτίς.

«Ζήτω η Α. Μ. ο Βασιλεύς».

Επί της αποβίβας είναι παρατεταγμένη η χωροφυλακή της νήσου, άναμένουν δε εις αυτήν από της 9 1/2 πρωινήν αι τριχά και το μετ' όλίγον προσελθόν Προεδρείον της Έλληνικής Βουλής αποβιβάσθεν πρό του «Ανακτο» εκ των «Σπετσών».

Την 10ην άκριβώς η μεγάλη άνακτοσ του «Αλέωρος» άφίνει την ναυαρχίδα φέρουσα τον αποβιβαζόμενον Βασιλέα. Τα τηλεβόλα των πολεμικών κροτούν διαρχόμενα και ο λαός ζητωκραυγάζει έπαιφνιμώς.

Η Α. Μ. ο Βασιλεύς αποβιβάσεται την 10ην και 5' εις το τελωνεϊόν, όπου άναμένουν οι πρόβειον των Μεγάλων Δυνάμεων, αι άρχαι της νήσου, το Προεδρείον της Έλληνικής Βουλής και λευκότριχοι Κρήτες άγωνισταί προσφώνοντες τον «Ανακτα μετ το «Χριστός Ανέστη». Ο Βασιλεύς έχαιρετίσας δια χαρτείσους τούς προξένους και τας άρχάς, άμέσως δε έπειτα ο Εισαγγελέας των «Εφετών κ. Ζουριδής προσεφώνησε την Α. Μεγαλειότητα ως εξής:

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΟΥΡΙΔΗ

«ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ».

Κατ' άνακτοσιν δοδεκάρην από του ύποφυγίου η ώραία πράγματι προσφώνησας του κ. Ζουριδή έχει ως εξής:

«ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

«Αναπαύσαστε την Σημαίαν της Έλευθερίας επί των επάλξεων των φρουρίων της Κρήτης».

«Αναπαύσαστε την Κωνσταντινικήν μας επί των φρουρίων τα οποία έθεμελιώσαν συ-

νάσαι δια να διαμάσουν την νύμφην της Μεσογείου».

Η από αιώνων άνακτομένη ώρα της έλευθερίας της Κρήτης, έσημάνθη εις το μέγα ώρολόγιον της παγκοσμίου ιστορίας. Επρό δέκα και πέντε ετών άναπαύσθη το πρότον επί του κωδωνοστασίου της πολυμνήτου μονής του «Αρχαδίου η τότε έψηφισμένη σημαία της άυτονομίας.

Μετά την θεϊκήν λειτουργίαν ο άλησημόννης Δουκάνος είπε την προφητικήν εύχην: «Γένοιντο ήμιν ήμέρας το σήμα τουτο όδηγός άγάπης και εύνομίας, έργασίας και εύθύτητος άρχος ού δια της συμβολιζόμενης έν αυτόφ άγνόητος και δικαιοσύνης ο μέλας λευκανθείς Σταυρός και το χρώμα του ούρανοφ «Του κατακλύση το λευκόν του σήματος χρώμα».

Επρό ετών πέντε η Κρήτη συνεσταλμένη όπως οι πρώτοι Χριστιανοί μέσα εις τας κατακλιμάδας έτέλεσε την ιερών μυστηριώγίαν, την όποιαν πανηγυρίζομεν σήμεραν, έν καρφύ νυκτός, δια να μη άφυστήση όρέξις κατακτητική και μετ' όλίγας ήμέρας οι έσχυροι της γής ύπέσπελλον την Σημαίαν της Έλευθερίας, την Κωνσταντινικήν μας και παρεδίδον τον τόπον εις την άδελφότητα και την ταπεινότητα.

Κρήτες ούκέτι άνθεστήρια ήτο το πρόσταγμα των έσχυρών.

Από το βνεδίκτο έκείνο εξεπήδησε τρομαρά η ένδικήτρια νέμεσις. Ο λεοντοκαρδός Κρής εις τον ύποδον δέν επέστρεψαν ούτε έν καρφύ νυκτός να τελείη τα έλευθερία της Κρήτης, άρπαξες την ταπεινωθείσαν σημαίαν, έγκυτέλεσε την γενέτειραν, και όραματεθείς ότι ο λυτρωμός του σφαδάζοντος γένους παρεμύνησαν εις τας χαράδρας του έρουφ «Ολύμπου, έστρεψεν έκεϊ άπένωφς την μεγαλοπράγμονα διαύνησιν του και πρό της παρελεύσεως ετών τεσσαράκοντα αιώνες καθέστησαν, ως έστίς του Έλληνοσμου, δύο δυνατότας και περιήγαγε θρησκυευστήν πλυν και όγι επαίτης την Σημαίαν του γένους από του «Ολύμπου μέχρι των «Ακροκερυνίων και της Ροδόπης. Τμή και δέκα εις την σημαίαν του νέου Έλληνοσμου, εις τον τροπαιοφόρον όλυμποντούν.

Μόλις οι άπόγονοι των Μαραθωνομάχων επέβησαν ώραις και νικηταί πρό του θρυλικού «Ολύμπου, έστρεψαν από τα πέριχα του κόσμου, όπου ήσαν ακορητισμένοι ο «Αρης, ο «Απόλλων, ο «Ηφαιστός, η «Αθηνά και είδαν έκθαμβος πόως η δουλεία είχεν άραχνιάση τα «Ολύμπια δώρατα, είχε βεβηλώσει τούς παγκόλους ναούς των και πώς αι πηγαί ένθα όρχούντο άλλοτε αι νύμφαι είχον ξηρανθή.

Οι Θεοί τότε ώμοσαν βοήθειαν και έκδικήσαν.

Ο «Ηφαιστός έστύλωσε τας λύγγκας μετ τας όπλεις έξεδίδον τούς βαρβάρους από κάθε κρύπτην της εύνομίας γής των Θεών. Ο «Αρης ένεφύσησε το μένος του καθαρτηρίου πολέμου εις την διαφνέφρον Στρατηλάτην και εις τούς εύγενείς αυτού όπλίτας, ο «Απόλλων των Δελφών έτένυσε και πάλιν το άργυροφν του τόξου και η Παλλάς «Αθηνά έφώτισε και ένέπνευσε δια της άκτινοβόλου αυτής σοφίας τούς ιθύνοντας της νέας Έλλάδος.

Και ούτοι οι χθεσινός πρόβειοι, οι πλεστοί των όποιων κρύβει έγκατέλειψαν την μητρικήν άγάλην, χάριετα και στήριγμα τα των πατριών οίκων, έγιναν οι στρατός των «Αχιλλέων και Αϊάντων, ο στρατός των εύπατριδών, ο στρατός των ύψηλών ιδανικών, όστις ώδοήμενος από την ζωογονηθέντα μαρμαρωμένον Βασιλίδε, έστρεψε τραγουδών προς την μάχην, λαμπρόνμενος από τον έδον φωτιστήσαν της άθανασίας από τον ύποδον έλαμπρόνθησαν οι τριακίδιοι των Φερικυπών.

Πόσον εσθε σερνοί, μαχηταί της Πατρίδος, όταν έτρέχατε εις τον χορόν του θανάτου, με την έδον χαράν του έσπεύσθε εις τον πυρήνιον χορόν της ζωής.

Και πόσον ώραιον ήτο, όταν καθέσταντο ώμορμύσαστε άναντίον του Μπιζανίου και της Μανωλικίας, και όταν χωρίς κανένα παραπονον και με μίαν θεϊκήν έγκαρτερήσαν επερχομενάσθε όλολήθρους μίνας μέσας στής παγωμένης χαράδρας, περιμενοντες το παράγγελμα του διαφνέφρου Στρατηλάτου «Εμπρός πατρίδα».

Και ποίος κατά την στιγμήν έκείνην θα δύνηθι να ύμνήση την θαλλώδη έφρον άναντίον των σιδηροφράκτων άμυντηρών των «Ιωαννίνων, και τίς θα ψάλλη τα προσήκοντα έγκόμια δε; έκείνοτες, όστινες τραγουδούντες «Από φλόγας η Κρήτη ζωομένη τα βαργιά της τα σίβερτα σπών, ώρμιον δια μέσου του καπνού των καυμένων σπαρτών εις την θρησκυευστήν του Κελκίς έπέλασαν.

Και τίς να άναπαυστήση δύναται την όρμητικήν άνάδασιν του Λαχνα, την γενομένην υπό την αϊκάν των φαυνομένων όβίδων, και τίνοφ η φαντασία θα περιλάβη τας θρυλικάς εφύδους των στενών της Κρήνας, όπου η άληκή των σωμάτων και το μένος της ψυχής σας έθρασσαν καθι άντοστάσαν, έκρήνησαν καθι βράχον και έπλάσαν τα σπανά της έλευθείας δια να άνέξουν διαπλάτων τον δρόμον της Νίκης.

Την φωτεινήν έκείνην και έλπιδοφόρον προέλασιν σας, έσκιάζει η θέα των έρει-

πίων και το σπαρτακίδον συναίσθημα των διακελισμένων βρεφών, των άτμασμένων παρθένων και των κρεουργημένων έφηβών.

«Αλλ' ο έσμός αυτός των φρικαλεοτήτων έπείρωσε τούς πόδας σας και έτένωσε τας άπαλλας ψυχάς σας δια τον ύψηλόν σας άγώνα τον θρησκυευστήν της Έλληνικής ιδέας.

Με την φωτιά της ψυχής σας, έστεγνώσατε τα βρεμμένα και χιονισμένα φτερά της μάνας σας και τώρα γοργοπετά από την «Ακρόπολιν και φέρετε εύδαιμόν τον μόνυμα της «Αναστάσεως εις τα σκληθωμένα παιδιά της.

«Ας ήχησουν οι παύλας δια τα έλευθερία της βασιανισμένης, άλλ' άκάμπτου Κρήτης και άς άντεκαλήση διατόρος η

«ΑΙ ΣΚΙΑΙ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΣΕ ΕΥΛΟΓΟΥ ΣΙΒΑΣΙΜΕΥ ΠΑΤΟΥΝΤΑ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΕΔΑΦΟΣ».

**ΧΑΝΙΑ, 1 Δεκεμβρίου.** — Μετά την προσφώνησιν του κ. Ζουριδή ο Βασιλεύς τίθεται επί κεφαλής της πομπής, ήτις θάινει προς τον Μητροπολιτικόν ναόν των Χανίων.

Η Α. Μεγαλειότης φέρε σπολήν Στρατηγού και περιστοιχίζεται υπό του Διαδόχου με σπολήν ύπατιστου, του πρίγκιπος «Αλεξάνδρου με σπολήν ύπολοχαφού, του ναυάρχου κ. Κουντουριώτη, των ύπατιστων κ.κ. Λεβίδου, Σκουμπούρη και Ζυμβρακίου.

Ακολουθούν ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος μετά του Γενικού Διοικητού κ. Ρούφου, ο πρόεδρος της Βουλής κ. Ζαβιτσιάνος, το Προεδρείον οι πρόβειοι άξιωματικοί και αι άρχαι της νήσου.

Συγκίνησιν εξέγειρει ο όμιλος των γηραιών Κρητών άγωνιστών, πολλών όλων και άρτίων, βαλόντων εις ομάδα με τούς αιονόβιους Χατζήμηχάλην Γιάνναρη και Μάντακην επί κεφαλής. Τον άγωνιστήν αυτόν έσφιγγεν επανειλημμένως ο Βασιλεύς το χέρι, ένφ ούτοι τον προσεφώνουν με το «Χριστός Ανέστη Βασιλιά μου»!

Εν μέσω ζητωκραυγών άτελειώτων η Βασιλική πομπή μεγαλοπρεπής και περίγυρος υπό τον έαρινόν ήλιον του Δεκεμβρίου διευθύνεται προς τον ναόν των Εισοδών της Παναγίας, πρό του όποιου είναι παρατεταγμένοι στρατιωτικόν άσπασμα, η δε μουσική άνακρούει παιανισμούς.

Ο Βασιλεύς άνέρχεται εις την επί τούτω εξέδραν μετά της ακολουθίας του ένφ αι μαθητριά του παραναγαγείτω τον ραίνον αδιαιλείτως με άνθη και ο λαός ζητωκραυγάζει.

Από της εξέδρας της έκκλησίας ο έπίσκοπος Χανίων και «Αποκρόνιος «Αγαθάγγελος, φέρων καταχρυσον άρχιερατικήν σπολήν προσφωνεί τον «Ανακτα λέγων μεταξύ των άλλων τα εξής:

#### Η ΕΠΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΑΛΞΕΩΣ ΤΟΥ ΦΙΡΚΑ

ΚΡΗΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΠΑΡΕΔΩΚΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

**ΧΑΝΙΑ, 1 Δεκεμβρίου.** — Την 11ην παρά τέταρτον ο Βασιλεύς φθάνει εις την επάλξιν του Φιρκά, διαφνέφροντον όλην και κατεσπαρμένην κατά την θέαν δι' άνθων.

Πρό της άκοιπίας, έφ' ης θα έπήρετο η Σημαία είναι έστημένη μεγαλοπρεπής εξέδρα έφ' ης λαμβάνει θέσιν ο Βασιλεύς περιστοιχισόμενος υπό του πρωτοπουργού και των άλλων έπιστάμων.

Η τελετή του άγασμού άρχίζει άμέσως κατόπιν δε χοροστατούντος του «Επισκόπου Χανίων, όστις άγιάζει δια ραντισματός τον Βασιλέα, τούς πρίγκιπας, τον Πρωτοπουργόν και τούς λοιπούς, ένφ συγχρόνως καθαγιάζει την Κωνσταντινικήν των χορών φαλλόντων άρμονικώτατα. «Εγ' ύπερμάχφ έγχαίρονται τρούπισα. Χαίρε, δι' ης οι έθθροι καταπίπτουσιν.

Την 11ην άκριβώς υπό τούς ήχους της Μουσικής, τας ζητωκραυγάς και τούς κανονισμούς οι λευκότριχοι άγωνισταί Κασπατάν Χατζήμηχάλης Γιάνναρης και Κασπατάν Μάνδακας παρεδίδον εις χείρας του Βασιλέως Κωνσταντίνου άνακτοχέστειαν την Σημαίαν.

Ο Βασιλεύς λαμβάνων την σημαίαν την προσδένει εις το σκηνίον του κοντού και παραβίθει ταύτην εις την Κασπατάν Μάνδακην, όστις φέρων και τρέμων άνακύρει έλαφρά προς τον κοντόν την Έλευθερώτριαν Κωνσταντινικήν.

Η Σημαία επάίρεται ριπτιζομένη και ύπερψήφνος με την λευκοκίανον θεωρίαν της πρώτν έσθον του Φιρκά.

Την στιγμήν έκείνην νικητήρια τα τηλεβόλα του «Αλέωρος» άνοίγονται εις τιμητικών χαρτείσμων 101 κανονιστικών, ο Βασιλεύς χαρτείζει στρατιωτικούς, ο Πρωτοπουργός διαρκώς άσκηπής, οι κώδωνες των Χανίων κροτούν εις χαρμονικόν άναστάσιμον ήχον και πολίται αι άσκαπείς κεφαλαί των άγωνιστών της Κρήτης τρέμουν έν των λυγμών.

#### ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

ΟΙ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΑΥΣΦΟΡΟΥΝΤΕΣ.- ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΡΟΥΦΟΝ

**ΧΑΝΙΑ, 1 Δεκεμβρίου.** — Οι άνακτοχέστειαν των Α. Δυνάμεων συνήλθον χθές τή 22.20' μ.μ. παρά τφ προξένου Σώματος και άπεφασάσαν να πρσευρεθώσιν ήμπερον μόνον εις την έκκλησίαν, χωρίς να συνοδεύσων έκείθεν τον Βασιλέα εις

βροντή των τηλεβόλων του νικητού στόλου ως χαρτειστήριος άλλολαγμός ύπερ Πατρίδος.

Να είναι έρίγδουπος ο χαρτειστής ως ο μηχανικός του άφρισμένου ώκεανού και ο όρμαγμός των όπλων βροντώδης ως ο κεραυνός της μετινομένης θυέλλης, δια να φθάση το άγγελμα της έλευθερίας μέχρι των εγκάτων της Πατρίδος.

«Ας άκούσθι η βοή της Κρητικής ψυχής διατόρος και ένθουσιώδης δια να σείσθι το αλματοθαλάσς έδαφος της Πατρίδος άπ' άκρου εις άκρον και να αίσθανθών και αυτοί οι κουρασμένοι Θεοί μέσα εις τα άρχαία των άντρα, ότι η Κρήτη άγει τα έλευθερία αυτής».

«ΣΕ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙΧΟΝ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΝ,

«Μεγαλειότητα Βασιλεύς! «Η Κρήτη, η όποια ύπερ πάντων Έλληνικήν γήν ποταμούς έχυσεν αίμάτων ύπερ της έλευθερίας αυτής και ένταγωνίως περιέμενε την ήμέραν ταύτην, δονείται έμμερον από χαράν ύποδχομένη πανηγυρικώς έν τη πρωτεύουσά αυτής Σε τον μεγαλοπρεπή Στρατηλάτην, τον τροπαιοφόρον Μάχητήν, τον διαφνέφφ Βασιλέα της!»

Και περαιτέρω: «Αι μακάριαι ψυχαι των ήμπερών ήρώων πατέρων και άδελφών ήμων, όστινες κατά καρπούς ήγωνίσθησαν ύπερ της έλευθερίας και διαπύρους έπρόθησαν να θούν την ήμεραν ταύτην, πλήν, φεσ! δένήξωθήσαν, σήμεραν, επί κεφαλής έχουσατήν μακαρίαν ψυχήν του αλίστου μνήτης άσιδήμου Πατρός Σου, εύλογούσι Σε ιατούντα ως Βασιλέα του έδον έδαφος το άνέχον τα άγια αυτά των έλπίων».

Ο «Ιερόαρχης διαδηλώνει ην ύπερηφάνειαν του «Εθνους τοιούτον έντος Βασιλέα και έκαρτάζει την εύγνωμόνην του πανελληνίου δια τούς ύπερ Πατρίδος άγώνας του τούς έξασφαλίζοντες άναλλώτως την εύγνωμόνην, τα είστιν και την άφοσίωσιν του λαού Του».

Ο «Επίσκοπος τελεώνει μετ το ρητόν του Προφήτου «Ησάα» «ένισχύσει Κύριος εις την χερά σου εν η έξέρχων έν τω δεσμών τούς δεδεμένους».

Μετά την προσφώνησιν του «Επισκόπου ο Βασιλεύς και οι έπίστοι έσείδρονται εις τον Ναόν, υπό τα δοξαρία τρούπισα του χορού.

Η δοξολογία διεξάγεται κατανυκτική και μεγαλοπρεπής και μετ το πέρας της ο Βασιλεύς κατά την αυτήν ήμεν δευδύνεται εις την επάλξιν του Φιρκά.

Την 11ην και 15' δια χείρας του Κρητικού άγωνιστή Κασπατάν Μάνδακ η Έλευθερία, σύμβολον ιερών ύπόθητος και έλευθερίας του Έλληνοσμου, κωματίζει εις τον έσθον του Φιρκά ριπτιζομένη από την έαρινήν πνοήν του έλευθερίου Κρητικού Παλάγιος, φέροντας με φρικασμόν χαράς τα πεννοφ χαρτεισμούς.

Ο χορός ψάλλει:

«Ανθρών ήρώων, προμάχων πατρίδος «των, πεσόντων εσεβώς, αίμαί η μνήμη».

Και ο Κρήτης λαός με λυγμούς χαρής ζητωκραυγάζει φρενητωδώς. Πολλοί άνταλλάσσουν τον άσπασμόν του «Χριστός Ανέστη!»

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

Μετά την έπαρσιν της σημαίας ο Βασιλεύς επί της εξέδρας άκούη εύρισκόμενος καλεσ τούς Κασπατάν Χατζήμηχάλην Γιάνναρη και Κασπατάν Μάνδακην και καρφώνει έδικοχέρους εις τα στήθη ένφς έκαστου τούτων τον Χρυσόν Σταυρόν του Βασιλικού Τάγματος του Σωτήρος.

Οι δύο δώροφχοι πολέμισται 94 ετών ο εις και 88 ο άλλος ψελλίζουν μετά διαρκών λόγους εύγνωμόνης προς τον Βασιλέα.

Ο Χατζήμηχάλης Γιάνναρης εις ο Πατριάρχης των Κρητών Κασπατάνος, προμαχός και ήρωας της Κρητικής Έπαναρχίας και φυλακισθείς επί μακρόν επί τούρκικας εις τούρκοι του Φιρκά.

Ο Κασπατάν Μάνδακας ήγειται μετς των ήρωικωτέρων Κρητικών οίκωγενειών της όποιος πλείστα μέλη και κατά την τελευταίαν άγωνία του 1912 έπασαν άγωνισόμενα μεταξυ του Στρατού των Κρητικών Σωμάτων.

Ο Βασιλεύς άποσπύρει έν της εξέδρας του Φιρκά μετέδω εις την Πατριστατικήν συναγωγήν, έν τη όποιά έτελέσθη δοξολογία.

το φρούριον του Φιρκά δια την άνώψων της Έλληνικής Σημαίας. Την ταύτην δε άπόφασιν των έσπευσαν να άνακοινώσουν από τον Γενικόν Διοικητήν.

Ο κ. Ρούφος, κατάπληκτος πρό του άκουσματος, μεταχερίσθη γλώσσαν αδατή.



